

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/401/2016
Identifikačné číslo spisu:	5812206337
Dátum vydania rozhodnutia:	08.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5812206337.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 8C/163/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 11Co/156/2016-266, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 22. februára 2016, č. k. 8C/163/2012-241 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 Eur.
2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 11Co/156/2016-266 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení poukázal na ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sa poplatok podľa rovnakej sadzby (podľa položky 7a Sadzobníka) vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. V zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, sa poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vo výške 20 Eur. V danom prípade je poplatkovým úkonom odvolanie, teda úkon, ktorý bol navrhnutý po 30.9.2012, preto súd prvej inštancie správne pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového úkonu účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti, t. j. podania odvolanie a žalobkyni vyrubil súdny poplatok v správnej výške.
3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP). Žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané dňa 21. júna 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.
5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).
6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.
7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.
8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v aspoň piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/180/2014, 3Cdo/275/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/466/2014, 4Cdo/371/2014, 5Cdo/198/2014, 5Cdo/284/2014, 5Cdo/294/2014, 6Cdo/236/2014, 6Cdo/295/2014, 6Cdo/279/2014, 8Cdo/305/2014, 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.
9. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 OSP a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP.
10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).
11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.